

45/2020 Sb.

Zákon

ze dne 30. ledna 2020

O zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu

Vyhlášeno dne 26. února 2020, datum poslední novelizace 12. března 2020

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovým únikům v oblasti daní z příjmů ve vztahu k Tchaj-wanu a spolupráci příslušných úřadů při správě daní.

(2) Úprava pravidel podle odstavce 1 je uvedena v příloze k tomuto zákonu.

§ 2

Sdělení o splnění podmínek pro zahájení používání přílohy k tomuto zákonu

Ministerstvo financí vyhlásí ve Sbírce zákonů sdělení o skutečnosti, že si subjekty uvedené v čl. 28 odst. 1 přílohy k tomuto zákonu vzájemně oznámily, že je možné používat pravidla uvedená v příloze k tomuto zákonu, a o tom, od kdy se podle čl. 28 odst. 2 přílohy k tomuto zákonu tato pravidla použijí.

§ 3

Sdělení o splnění podmínek pro pozastavení a ukončení používání přílohy k tomuto zákonu

Ministerstvo financí vyhlásí ve Sbírce zákonů sdělení o skutečnosti, že subjekt uvedený v čl. 29 odst. 2 přílohy k tomuto zákonu oznámil rozhodnutí o pozastavení nebo ukončení používání pravidel uvedených v příloze k tomuto zákonu, a o tom, od kdy se podle čl. 29 odst. 2 přílohy k tomuto zákonu tato pravidla nepoužijí.

§ 4

Sdělení o splnění podmínek pro obnovení používání přílohy k tomuto zákonu

Ministerstvo financí vyhlásí ve Sbírce zákonů sdělení o skutečnosti, že si subjekty uvedené v čl. 28 odst. 1 přílohy k tomuto zákonu vzájemně oznámily, že je možné opět používat pravidla uvedená v příloze k tomuto zákonu, a o tom, od kdy se podle čl. 28 odst. 2 přílohy k tomuto zákonu tato pravidla opět použijí.

§ 5

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

Příloha k zákonu č. 45/2020 sb.

USTANOVENÍ

O ZAMEZENÍ DVOJÍMU ZDANĚNÍ A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU

Čl. 1

Osoby, na které se Ustanovení vztahují

Tato Ustanovení o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu (dále jen „Ustanovení“) se vztahují na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou území, která jsou uvedena v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b).

Čl. 2

Daně, na které se Ustanovení vztahují

(1) Současné daně, na které se Ustanovení vztahují, jsou zejména

a) na území, kde je Ministerstvo financí České republiky ústředním orgánem pro daně,

(i) daň z příjmů fyzických osob,

(ii) daň z příjmů právnických osob,

b) na území, kde se uplatňují daňové zákony spravované Ministerstvem financí, Tchaj-pej,

(i) daň z příjmů podniku usilujícího o zisk,

(ii) konsolidovaná daň z příjmů fyzických osob,

(iii) základní daň z příjmů.

(2) Ustanovení se rovněž vztahují na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu ukládané po 12. prosinci 2017 vedle nebo místo současných daní. Příslušný úřad jednoho území sdělí příslušnému úřadu druhého území veškeré podstatné změny, které byly provedeny v daňových zákonech uplatňovaných na prvně zmíněném území.

Čl. 3

Všeobecné definice

(1) Pro účely těchto Ustanovení, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad,

a) výrazy „jedno území“ a „druhé území“ označují, podle souvislosti, území uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) nebo území uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b),

b) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob,

c) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu,

d) výrazy „podnik jednoho území“ a „podnik druhého území“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho území a podnik provozovaný rezidentem druhého území,

e) výraz „příslušník“ označuje

(i) každou fyzickou osobu, která je považována za občana území podle právních předpisů tohoto území,

(ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízenou nebo zřízené podle právních předpisů platných na daném území,

f) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem provozovanou podnikem jednoho území, vyjma případů, kdy je loď provozována nebo letadlo provozováno pouze mezi místy na druhém území,

g) výraz „příslušný úřad“ označuje

(i) v případě území uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. a), ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce,

(ii) v případě území uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. b), ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

(2) Pokud jde o provádění Ustanovení v jakémkoliv čase některým z území, bude mít každý výraz, který v nich není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto území pro účely daní, na které se Ustanovení vztahují, přičemž jakýkoliv význam podle používaných daňových zákonů tohoto území bude převažovat nad významem daným výrazu podle jiných právních

předpisů tohoto území.

Čl. 4

Rezident

(1) Výraz „rezident území“ označuje pro účely těchto Ustanovení každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto území podrobena na tomto území zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa hlavního vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria, a rovněž zahrnuje toto území a jakýkoliv jeho nižší správní útvar nebo místní úřad.

(2) Osoba není rezidentem území pro účely těchto Ustanovení, jestliže je tato osoba podrobena zdanění na tomto území pouze z důvodu příjmu ze zdrojů na tomto území, a to s výhradou, že se tento odstavec neuplatňuje ve vztahu k fyzickým osobám, které jsou rezidenty území uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. b), pokud tam jsou fyzické osoby, které jsou rezidenty tohoto území, zdaněny pouze z důvodu příjmu ze zdrojů na tomto území v souladu s jeho zákonem o daních z příjmů.

(3) Jestliže fyzická osoba je podle odstavců 1 a 2 rezidentem obou území, bude její postavení určeno následovně:

a) tato osoba se považuje za rezidenta pouze toho území, na kterém má k dispozici stálý byt; jestliže má k dispozici stálý byt na obou územích, považuje se za rezidenta pouze toho území, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů),

b) jestliže nemůže být určeno, na kterém území má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá k dispozici stálý byt na žádném z území, považuje se za rezidenta pouze toho území, na kterém se obvykle zdržuje,

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje na obou územích nebo na žádném z nich, upraví příslušné úřady území tuto otázku vzájemnou dohodou.

(4) Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle odstavců 1 a 2 rezidentem obou území, příslušné úřady území se budou snažit určit vzájemnou dohodou území, u kterého se bude mít za to, že je tato osoba pro účely těchto Ustanovení jeho rezidentem, berouce do úvahy místo jejího hlavního vedení, místo, kde byla právně ustavena či jinak vytvořena, a jakékoliv další významné faktory. Pokud taková dohoda nebude nalezena, tato osoba nebude oprávněna k jakékoliv daňové úlevě nebo daňovému osvobození, která je poskytnuta nebo které je poskytnuto těmito Ustanoveními, a to až na výjimky, které mohou být dohodnuty co do rozsahu a způsobu příslušnými úřady území.

Čl. 5

Stálá provozovna

(1) Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely těchto Ustanovení trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

(2) Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje zejména

a) místo vedení,

b) závod,

c) kancelář,

d) továrnu,

e) dílnu a

f) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jakékoli jiné místo těžby přírodních zdrojů.

(3) Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje

a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než 12 měsíců,

b) poskytování služeb podnikem jednoho území prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na druhém území po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 9 měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

(4) Bez ohledu na odstavce 1 až 3 výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje

a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku,

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání,

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem,

d) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik,

e) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoliv jiné činnosti pro podnik,

f) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze k vykonávání jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e),

pokud taková činnost nebo, v případě písmene f), celková činnost trvalého místa k výkonu činnosti je přípravného nebo pomocného charakteru.

(5) Jestliže, bez ohledu na odstavce 1 a 2, osoba, jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6, jedná na území na účet podniku a má a obvykle vykonává oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu na tomto území ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které by, pokud by byly

vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, nezakládaly z tohoto trvalého místa k výkonu činnosti stálou provozovnu podle tohoto odstavce.

(6) Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu na území jenom proto, že na tomto území vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

(7) Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho území, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého území nebo která na tomto druhém území vykonává svoji činnost, ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak, neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Čl. 6

Příjmy z nemovitého majetku

(1) Příjmy, které pobírá rezident jednoho území z nemovitého majetku, včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví, umístěného na druhém území, mohou být zdaněny na tomto druhém území.

(2) Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů území, na kterém je daný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, užívací právo k nemovitému majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

(3) Odstavec 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

(4) Odstavce 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

Čl. 7

Zisky podniků

(1) Zisky podniku jednoho území podléhají zdanění jen na tomto území, pokud podnik nevykonává svoji činnost na druhém území prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny na druhém území, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

(2) Jestliže podnik jednoho území vykonává svoji činnost na druhém území prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, na každém území této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

(3) Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené pro účely stálé provozovny,

včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly na území, kde je stálá provozovna umístěna, či jinde.

(4) Jestliže je na některém území obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby se na tomto území stanovily zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

(6) Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely odstavců 1 až 5 stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

(7) Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích těchto Ustanovení, nebudou tyto jiné články dotčeny tímto článkem.

Čl. 8

Vodní a letecká doprava

(1) Zisky podniku území pobírané z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen na tomto území.

(2) Pro účely tohoto článku a bez ohledu na čl. 12, zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě zahrnují

a) zisky z pronájmu lodí nebo letadel včetně posádky (na určitou dobu nebo cestu) nebo bez posádky, a

b) zisky z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů, včetně přívěsů a souvisejícího zařízení pro přepravu kontejnerů, používaných pro přepravu zboží,

pokud je takový pronájem nebo takové používání, údržba nebo pronájem, podle toho, o jaký případ jde, nahodilý ve vztahu k provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě.

(3) Odstavec 1 platí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci, avšak pouze pro takovou část zisků takto pobíraných, která připadá na účastníka v poměru k jeho podílu na společném podnikání.

Čl. 9

Sdružené podniky

Jestliže

a) se podnik jednoho území podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku druhého území,

nebo

b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku jednoho území i podniku druhého území

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, avšak vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Čl. 10

Dividendy

(1) Dividendy vyplácené společnostmi, která je rezidentem jednoho území, rezidentu druhého území, mohou být zdaněny na tomto druhém území.

(2) Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny na území, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto území, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého území, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky dividend.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

(3) Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů území, jehož je společnost, která provádí platbu, rezidentem.

(4) Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho území, vykonává na druhém území, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává na tomto druhém území nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně; v takovém případě se použije čl. 7 nebo 14 podle toho, o jaký případ jde.

(5) Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho území, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého území, nelze na tomto druhém území zdanit dividendy vyplácené společnostmi, ledaže jsou tyto dividendy vypláceny rezidentu tohoto druhého území nebo pokud účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna na tomto druhém území, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj na tomto druhém území.

Čl. 11

Úroky

(1) Úroky mající zdroj na jednom území a vyplácené rezidentu druhého území mohou být zdaněny na tomto

druhém území.

(2) Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny na území, kde mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto území, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého území, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky úroků.

(3) Úroky mající zdroj na jednom území a skutečně vlastněné rezidentem druhého území podléhají bez ohledu na odstavec 2 zdanění jen na tomto druhém území, jestliže jsou vypláceny

a) v souvislosti s prodejem jakéhokoliv zboží nebo zařízení na úvěr,

b) vládě druhého území, včetně jakéhokoliv jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu, centrální bance nebo jakékoliv finanční instituci, která je ovládána nebo zcela vlastněna touto vládou,

c) rezidentu druhého území v souvislosti s půjčkou nebo úvěrem, která je zaručena nebo pojištěna nebo který je zaručen nebo pojištěn vládou druhého území, včetně jakéhokoliv jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu, centrální bankou nebo jakoukoli finanční institucí, která je ovládána nebo zcela vlastněna touto vládou.

(4) Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti a majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zejména příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku. Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle čl. 10 odst. 3.

(5) Odstavce 1 až 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho území, vykonává na druhém území, kde mají úroky zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává na tomto druhém území nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně; v takovém případě se použije čl. 7 nebo 14 podle toho, o jaký případ jde.

(6) Úroky mají zdroj na území, jestliže plátcem je rezident tohoto území. Jestliže však plátce úroků, ať je nebo není rezidentem některého území, má na území stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, mají tyto úroky zdroj na tom území, kde je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

(7) Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi jimi oběma a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použije se tento článek jen na tuto poslední uvedenou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého území, s přihlédnutím k ostatním ustanovením těchto Ustanovení.

Čl. 12

Licenční poplatky

(1) Licenční poplatky mající zdroj na jednom území a vyplácené rezidentu druhého území mohou být zdaněny na tomto druhém území.

(2) Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny na území, kde mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto území, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého území, daň takto uložená nepřesáhne

a) 5 % hrubé částky licenčních poplatků vyplácených jako náhrada za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení a

b) 10 % hrubé částky licenčních poplatků ve všech ostatních případech.

(3) Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

(4) Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho území, vykonává na druhém území, kde mají licenční poplatky zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává na tomto druhém území nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně; v takovém případě se použije čl. 7 nebo 14 podle toho, o jaký případ jde.

(5) Licenční poplatky mají zdroj na území, jestliže plátcem je rezident tohoto území. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého území, má na území stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, mají tyto licenční poplatky zdroj na tom území, kde je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

(6) Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi jimi oběma a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použije se tento článek jen na tuto posledně uvedenou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého území, s přihlédnutím k ostatním ustanovením těchto Ustanovení.

Čl. 13

Zisky ze zcizení majetku

(1) Zisky, které pobírá rezident jednoho území ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v čl. 6 a umístěného na druhém území, mohou být zdaněny na tomto druhém území.

(2) Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho území na druhém území, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou má k dispozici rezident jednoho území na druhém území za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny na tomto druhém území.

(3) Zisky, které pobírá podnik území ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen na tomto území.

(4) Zisky, které pobírá rezident jednoho území ze zcizení akcií nebo jiných podílů, jejichž hodnota plyne z více než 50 % přímo nebo nepřímo z nemovitého majetku umístěného na druhém území, mohou být zdaněny na tomto druhém území.

(5) Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1 až 4, podléhají zdanění jen na území, jehož je zcizitel rezidentem.

Čl. 14

Nezávislá povolání

(1) Příjmy, které pobírá rezident jednoho území ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen na tomto území, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny na druhém území,

a) jestliže má pravidelně k dispozici na druhém území stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, kterou lze přičíst této stálé základně, může být zdaněna na tomto druhém území, nebo

b) jestliže jeho pobyt na druhém území po jedno nebo více období v úhrnu dosahuje nebo přesahuje 183 dní v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která je pobírána z jeho činností vykonávaných na druhém území, může být zdaněna na tomto druhém území.

(2) Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vzdělávací nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Čl. 15

Příjmy ze zaměstnání

(1) Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho území z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou čl. 16, 18 a 19 zdanění jen na tomto území, pokud zaměstnání není vykonáváno na druhém území. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny na tomto druhém území.

(2) Odměny, které pobírá rezident jednoho území z důvodu zaměstnání vykonávaného na druhém území, podléhají

bez ohledu na odstavec 1 zdanění jen na prvně zmíněném území, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

a) příjemce se zdržuje na druhém území po jedno nebo více období nepřesahujících v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého území, a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel na druhém území.

(3) Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písm. b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

(4) Bez ohledu na odstavce 1 až 3 mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi provozované nebo letadla provozovaného podnikem území v mezinárodní dopravě zdaněny na tomto území.

Čl. 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho území jako člen správní rady nebo jakéhokoliv jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého území, mohou být zdaněny na tomto druhém území.

Čl. 17

Umělci a sportovci

(1) Příjmy, které pobírá rezident jednoho území jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností na druhém území, mohou být bez ohledu na čl. 14 a 15 zdaněny na tomto druhém území.

(2) Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na čl. 7, 14 a 15 zdaněny na území, na kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

Čl. 18

Penze

(1) Penze a jakékoliv jiné podobné platy, včetně penzí souvisejících s výkonem veřejných funkcí a plateb prováděných na základě legislativy o sociálním zabezpečení, mající zdroj na jednom území a vyplácené rezidentu druhého území podléhají zdanění jen na prvně zmíněném území.

(2) Odstavec 1 se použije na penze a jakékoliv jiné podobné platy vyplácené rezidentu území bez ohledu na skutečnost, zda jsou tyto penze a jakékoliv jiné podobné platy vypláceny z důvodu dřívějšího zaměstnání.

Čl. 19

Veřejné funkce

(1) a) Platy, mzdy a jiné podobné odměny, jiné než penze, vyplácené jedním územím nebo jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokazované tomuto území nebo útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen na tomto území.

b) Takové platy, mzdy a jiné podobné odměny však podléhají zdanění jen na druhém území, jestliže služby jsou prokazovány na tomto území a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto území,

(i) je příslušníkem tohoto území, nebo

(ii) se nestala rezidentem tohoto území jen z důvodu prokazování těchto služeb.

(2) Ustanovení čl. 15 až 18 se použijí na platy, mzdy a jiné podobné odměny za služby prokazované v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností vykonávanou některým územím nebo jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Čl. 20

Studenti

Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo studia student nebo žák, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem na jedno území byl rezidentem druhého území a který se zdržuje na prvně zmíněném území pouze za účelem svého vzdělávání nebo studia, nepodléhají zdanění na tomto území za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo toto území.

Čl. 21

Ostatní příjmy

(1) Části příjmů rezidenta území, ať mají zdroj kdekoli, o kterých se nepojednává v předchozích člancích těchto Ustanovení, podléhají zdanění jen na tomto území.

(2) Odstavec 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v čl. 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem jednoho území, vykonává na druhém území svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává na tomto druhém území nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně; v takovém případě se použije čl. 7 nebo 14 podle toho, o jaký případ jde.

(3) Části příjmů rezidenta jednoho území, o kterých se nepojednává v předchozích člancích těchto Ustanovení a které mají zdroj na druhém území, mohou být rovněž, bez ohledu na odstavce 1 a 2, zdaněny na tomto druhém území.

Čl. 22

Vyloučení dvojího zdanění

(1) V případě rezidenta území uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. b) bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Jestliže rezident tohoto území pobírá příjem z druhého území, bude částka daně z tohoto příjmu zaplacená na druhém území (avšak s výjimkou, v případě dividendy, daně zaplacené ze zisků, z nichž je dividenda vyplácena) v souladu s těmito Ustanoveními započtena oproti dani ukládané na prvně zmíněném území tomuto rezidentovi. Částka zápočtu však nepřesáhne částku daně vypočtenou na tomto území z tohoto příjmu v souladu s jeho daňovými zákony a předpisy.

(2) S výhradou ustanovení jiných daňových zákonů území uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. a), které upravují vyloučení dvojího zdanění, bude v případě rezidenta tohoto území dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Toto území může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu, které mohou být v souladu s těmito Ustanoveními rovněž zdaněny na druhém území, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené na druhém území. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část daně prvně zmíněného území vypočtené před jejím snížením která poměrně připadá na příjem, který může být v souladu s těmito Ustanoveními zdaněn na druhém území.

(3) Jestliže je, v souladu s těmito Ustanoveními, příjem pobíraný rezidentem území vyňat na tomto území ze zdanění, toto území může přesto při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů tohoto rezidenta vzít v úvahu vyňatý příjem.

Čl. 23

Zákaz diskriminace

(1) Příslušníci jednoho území nebudou podrobeni na druhém území žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni příslušníci tohoto druhého území, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na čl. 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou území.

(2) Zdanění stálé provozovny, kterou má podnik jednoho území na druhém území, nebo stálé základny, kterou má k dispozici rezident jednoho území na druhém území, nebude na tomto druhém území nepříznivější než zdanění podniků nebo rezidentů tohoto druhého území, které nebo kteří vykonávají tytéž činnosti.

(3) Nic v tomto článku nebude vykládáno jako závazek jednoho území, aby přiznalo rezidentům druhého území jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

(4) Pokud se nebude aplikovat čl. 9, čl. 11 odst. 7 nebo čl. 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho území rezidentu druhého území odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků

takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného území.

(5) Podniky jednoho území, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty druhého území, nebudou podrobeny na prvně zmíněném území žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného území.

(6) Tento článek se vztahuje na daně, které jsou předmětem těchto Ustanovení.

(7) Tento článek nebude vykládán tak, že se vztahuje na jakékoliv ustanovení právních předpisů jednoho území, které je určeno k podpoře hospodářského rozvoje a veřejného pořádku, a není použitelný v případě stálé provozovny podniku, který je rezidentem druhého území, za předpokladu, že prvně zmíněné území neukládá daň z příjmů na zisky, které jsou repatriovány tomuto podniku jeho stálou provozovnou.

Čl. 24

Řešení případů dohodou

(1) Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou území vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s těmito Ustanoveními, může svůj případ, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují domácí právní předpisy těchto území, předložit příslušnému úřadu území, jehož je rezidentem nebo, pokud její případ spadá pod čl. 23 odst. 1, úřadu území, jehož je příslušníkem. Případ musí být předložen do 3 let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s těmito Ustanoveními.

(2) Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení bude se snažit případ vyřešit vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého území tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu s těmito Ustanoveními. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty v domácích právních předpisech území.

(3) Příslušné úřady území se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění těchto Ustanovení. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených v těchto Ustanoveních.

(4) Příslušné úřady území mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu odstavců 1 až 3.

Čl. 25

Výměna informací

(1) Příslušné úřady území si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění těchto Ustanovení nebo ve vztahu k provádění nebo vymáhání domácích právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem území nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s Ustanoveními. Výměna informací není omezena čl. 1 a 2.

(2) Veškeré informace obdržené územím podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle domácích právních předpisů tohoto území a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích. Informace obdržené územím mohou být bez ohledu na výše uvedené použity pro jiné účely, pokud takové informace mohou být použity pro takové jiné účely podle právních předpisů obou území a pokud příslušný úřad území poskytujícího informace dá souhlas k takovému použití.

(3) Odstavce 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládány tak, že ukládají území povinnost

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého území,

b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého území,

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

(4) Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním územím požadovány informace, druhé území použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získalo požadované informace, i když toto druhé území takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost uvedená ve větě první podléhá omezením uvedeným v odstavci 3, avšak tato omezení nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují území odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

(5) Odstavec 3 nebude v žádném případě vykládán tak, že umožňuje území odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě.

Čl. 26

Omezení výhod

(1) Příslušný úřad území může jakékoli osobě, nebo pokud jde o jakoukoli transakci, odepřít výhody plynoucí z těchto Ustanovení, jestliže by podle jeho názoru poskytnutí těchto výhod znamenalo zneužití těchto Ustanovení.

(2) Tato Ustanovení v žádném případě nezabraňují územím provádět ustanovení jejich domácích právních předpisů určená k zabraňování situacím vyhýbání se daňové povinnosti nebo daňovým únikům.

Čl. 27

Zásada reciprocity

Tato Ustanovení jsou, pokud není jinak stanoveno, striktně a výlučně založena na zásadě reciprocity.

Čl. 28

Provádění Ustanovení

(1) Česká ekonomická a kulturní kancelář Tchaj-pej a Tchajpejská hospodářská a kulturní kancelář Praha si vzájemně oznámí, kdy byl splněn postup umožňující provádění těchto Ustanovení na příslušném území.

(2) Ustanovení se budou provádět,

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje

(i) na území, které je uvedeno v čl. 2 odst. 1 písm. a), na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla učiněna pozdější notifikace, nebo později,

(ii) na území, které je uvedeno v čl. 2 odst. 1 písm. b), na příjmy splatné 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla učiněna pozdější notifikace, nebo později,

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla učiněna pozdější notifikace, nebo později.

Čl. 29

Pozastavení a ukončení provádění Ustanovení

(1) Tato Ustanovení se budou provádět, dokud nebude příslušným úřadem jednoho z území učiněno rozhodnutí o pozastavení nebo ukončení jejich provádění.

(2) Pokud bude v souladu s předchozím odstavcem učiněno takové rozhodnutí, Česká ekonomická a kulturní kancelář Tchaj-pej nebo Tchajpejská hospodářská a kulturní kancelář Praha oznámí, že takové rozhodnutí bylo učiněno, a tudíž, že Ustanovení se nadále nebudou na příslušném území provádět. Ustanovení se přestanou na obou územích provádět,

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje

(i) na území, které je uvedeno v čl. 2 odst. 1 písm. a), na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla učiněna notifikace, nebo později,

(ii) na území, které je uvedeno v čl. 2 odst. 1 písm. b), na příjmy splatné 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla učiněna notifikace, nebo později,

b) pokud jde o ostatní daně z příjmů, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla učiněna notifikace, nebo později.